

Velja v Ljubljani
in po pošti:

velja leto . . . K 84—
pol leta . . . " 42—
četrt leta . . . " 21—
na mesec . . . " 7—

Za inozemstvo:

na leto leto naprej K 95—
na pol leta . . . " 50—
na četrt leta . . . " 26—
na en mesec . . . " 9—

Jugoslavija

Na pismene naročbe brez
pošiljave denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo
naročnino
po nakaznici.

Oglaš se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
— ter 45 mm
a enkrat
in popusti.

Uredništvo je na Starem trgu št. 10. Telefon
št. 480. Upravištvo je na Marijinem trgu
št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašanjem brez
loži za odgovor dopisnica ali
naj se frankirajo. — Rekopis se ne vračajo.

Narodna vstaja na Koroškem.

Koncentracija italijanskega vojaštva ob demarkacijski črti. — Italija popušča.

Odprto pismo predsedniku Wilsonu.

Osvobojenje slovenskega Korotana.

Vstaja slovenskega koroškega ljudstva proti nemškemu
nasilju. — Jugoslovanske čete hite na pomoč. — Osvobo-
ditev Rožne doline. — Boji z Nemci na vsej črti. — Prvi
nemški vojni vjetniki v Ljubljani.

Ljubljana, 29. apr. 1919.

Slovensko ljudstvo na Koroškem
se je uprlo nemškemu nasilju in raz-
orožilo nemške boljševiške tolpe. Kaj
so morali vse prestati zavedni koroški
Slovenci pod nemškim jarmom! Ro-
panje, požiganje, preganjanje na vse
načine, to je bilo na dnevnem redu,
odkar so zasedle nemške boljševiške
čete slovenski Korotan. Naš narod je
trpel in prenašal nemško nasilje v
upanju, da ga sklep mirovne konfe-
rence reši končno nemškega jarma.
Toda gospodje v Parizu niso hoteli
poslušati njegovega glasu po pravici,
zato se je naš narod na Koroškem
vzdignil sam in se uprl z orožjem
nemškim četam. Poklical je na pomoč
jugoslovansko armado, ki se je z vi-
hrajčimi zastavami odzvala klicu
ubogih trpinov in koraka sedaj po
naši zemlji proti severu — do našega
Kosovega polja.

Pozdravljeni naši koroški bratje
v svobodni Jugoslaviji, pozdravljena
naša armada, pozdravljen naš vojsko-
vodja — osvoboditelj!

Uradno poročilo o osvo- boditvi Korotana.

Ljubljana, 29. aprila. Ljub-
ljanski dopisni urad poroča: Že nekaj
tednov je slovensko prebivalstvo po
nemških četah zasedenih koroških oze-
melj apeliralo na vlado in na armado
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev

kakor tudi na mirovno konferenco, da
naj se terorju, ki ga izvajajo nedi-
sciplinirane nemške boljševistične čete,
stori konec in naj se prebivalstvo
osvobodi. Jugoslovanska vlada temu
apelu ni mogla ugoditi, ker je smatrala,
da jo veže premirje, ki ga je bila me-
seca januarja tega leta sklenila ob in-
tervenciji neke ameriške misije. Sma-
trala se je za vezano, čeprav so nem-
ške čete skoro dan za dnem premirje
kršile z napadi, z obstreljevanjem in
s topniškim ognjem med drugim tudi
na odprto mesto Velikovec.

Ko se je bila na Koroškem raz-
širila vest o najnovejših dogodkih pri
pariški mirovni konferenci in je pre-
bivalstvo videlo, da je izginilo po-
slednje upanje in da se več ne more
nadejati skorajšnjega rešilnega izreka
oblastnikov pri pariški konferenci, je
slovensko prebivalstvo koroških, od
Nemcev zasedenih krajin, zlasti
Rožne doline in pa med Velikovec
in Celovec ležečega ozemlja, seglo
po samopomoči, razorožilo le sla-
botno upirajoče se nemške tolpe —
ki pa so sicer deloma fraternizirale s
prebivalstvom, — proklamirale spo-
jitev teh krajin s kraljevino Srbov
Hrvatov in Slovencev ter naprosilo
ob demarkacijski črti, ki so jo bile
nemške čete zapustile, stoječe jugo-
slovanske vojaške oddelke, naj po-
skrbe za red in mir ter za varnost
življenja in imovine in zlasti tudi za
nujno potrebno prehrano vsled za-

nikarne organizacije prehranjevanja po-
polnoma izstradanega ljudstva. Na po-
moč naprošeni oddelki jugoslovanske
armade si niso mogli kaj, da se ne
bi odzvali temu nujnemu pozivu, in
so zasedli več slovenskih krajev on-
stran nemške demarkacijske črte, ne
da bi bili naleteli na odpor.

Prebivalstvo navdušeno pozdrav- lja osvoboditelje.

Med prebivalstvom, ki je jugo-
slovanske vojaške oddelke sprejelo z
oduševljenjem, se je tekom mesecev
zgodil popoln prevrat v čustvovanju
in naziranju, in sicer tudi v slovenskih
vasel, ki so bile doslej znane kot
nemčurske. Prebivalstvo je namreč od
nemško-koroške deželne vlade zaman
pričakovalo in zahtevalo red in hrano,
koroška vlada pa se je izkazala za
nesposobno, preprečiti popolno anar-
hijo. Končno je prebivalstvo spoznalo,
da more red, varnost in prehrano
zajamčiti in dati edinole jugoslo-
vanska vlada.

Vladino stališče napram Nemški Avstriji.

V tukajšnjih vladnih krogih sodijo,
da v dogodkih poslednje noči ni videti
nikakšne sovražnosti zoper Nemško-
avstrijsko republiko, s katero želi jugo-
slovanska vlada prijateljskega sporazu-
ma. Upoštevati je, da je dunajski
državni urad za zunanje stvari jugo-
slovanski vladni ponovno izjavil, da ne
mara na noben način jamčiti za po-
četje nemško-koroške deželne vlade
in koroške „Volkswehr“, in da se vsa
premikanja ob demarkacijski črti kaj-
pada gode brez preudela za odločitev
mirovne konference.

Samopomoč proti nasilju.

Jesenice, 29. aprila. (Izv. por.)
Slovenski Korotan se je uprl nasilju

nemških tolpe, segel je po edinem
sredstvu, po samopomoči, ko je videl
brezplodno delovanje pariške konfe-
rence, katere seje lahko smatramo za
„paradne“. Vsakemu zavednemu ju-
goslovanskemu vojaku so v težkem
spominu trenutki 14. januarja, ko se
je na progi pri Podrožici sklepalo
premirje z nemškimi oficirji. Vsakemu
je zadostno znano, kako so Nemci
znali držati premirje, znano so nam
vsa nasilja in javna posilja, ki so si
jih dovoljevale nemške čete nad za-
vednimi slovenskimi dekletji. Tako so
Nemci v Rožu zadnji čas dvajset
deklet z nasiljem odpeljali neznano
kam. Nad 60 krat so Nemci kršili
premirje. Slovensko ljudstvo se je
vsled tega uprlo in pozvalo jugoslo-
vanske čete na pomoč.

Podrobnosti o osvobodilnem pohodu.

Jesenice, 29. aprila. (Izv. por.)
Iz Podrožice javljajo o osvobodilni
akciji jugoslovanskih čet naslednje
podrobnosti: Danes ob pol 4. uri
zjutraj so jugoslovanske čete (zlasti
ljubljanski pešpolk) pod poveljstvom
junakaškega kapetana Miroslava Martin-
čiča odkorakale brez bojov v vas
Podrožico, zasedle brez najmanj-
šega odpora kolodvor ter vjele 7
oficirjev in 200 mož. Osvobodilni
pohod drvi dalje proti Dravi. Ob 6. uri
zjutraj so jugoslovanske čete za-
sedle važno postojanko.

Jugoslovanske čete zasedle . . .

Jesenice, 29. aprila. (Izv. por.)
Slovensko ljudstvo na Koroškem ni
moglo več prenašati brutalnega nasilja
nemških čet ter se je uprlo in po-
klicalo na pomoč jugoslovansko ar-
mado. Nemške čete so položile brez

ADAMER LEVSTIK.

81. nadajevanje

Višnjeva repatica.

Ona nereče ničesar, toda ljudje, čenčajo več,
nego prenese dobro ime. Te sramote ne maram na
svojo glavo; Grabunec ne bo čakal, da pride nje-
gova hči ob to, kar ji gre in se nazadnje iz gole
plemenitosti zadovolji s Smučiklasovim tepcem!

»Vendar enkrat slišim moško besedo iz tvojih
ust,« je dejala gospa Amalija napol s posmehom,
napol z zadoščenjem. »Zadnji čas je, da se ožunačiš;
le to bi hotela vedeti, kaj misliš storiti? Vse, vse
si zamudil, povsod so ti ušli drugi naprej; družabno
so ga doktorji priklenili nase, in v drugih rečeh se
mu nisi niti približal niti prikupil. Eh, dragi, vso
vero sem izgubila vate...«

»Potrpi le nekaj dni,« je rekel soprog skriv-
nostno. »Tudi moje mreže so zdaj nastavljene; ideje
imam, ljuba moja... ideje —!« Pomežiknil je ter
si obližnil prste.

»Potrpi!... Ideje!« ga je oponesla žena z grenko
ironijo. »Ti pa ideje! Še takšna ne zraste na tvojem
zeleniku kakor ongá, Debeljakova —«

»Ki je založil „Künningsbruchove ovratnike“ in
manšete?«

»Vsa okna so jih polna! In grofu je poklonil
celo opremo najfinejšega perila z vsito znamko,
krono in monogramom; to je nekaj, ne pa tvoje
ideje...«

»In tole ni nič?« je zategnil Grabunec z ne-

nadnim zmagozlatjem ter položil na mizo kos pral-
nega mila. »Oglej si, preberi! Künningsbruchovo
milo v treh kakovostih: pralna, ljudska in salonska;
jutri zjutraj ga boš videla po vseh izložbah, in preden
mine mesec dni, ne bodo želeli v vesoljni Sloveniji
nobene pleničnice, ne da bi se spominjali njegovega
visokorodja; noben rodoljub ne bo umival svojih
umazanih rok drugače kakor v Künningsbruchovo
slavo... Kaj ovratniki, kaj manšete, ki so tako malo
vdomačene po naših krajih; jaz se ne menim za
gospodo in nesem njegovo ime naravnost med široke
mase — premislil! Grof ni neumen, da ne bi po-
tuhtal tega.«

»Nu, misel je dobra,« je pritrdila žena, in pe-
gasti obraz se ji je zjasnil. »Ali vse to je premalo:
zaradi samega mila ti ne pade okrog vratu.«

»Za milom pride mazilo za čevlje, zobni prašek
želodčna grenčica in štupa za otroke,« je napove-
doval Grabunec. »Hotel ki sem ga kupil na Bledu,
prekrstim v „Hotel Künningsbruch“; slovenske go-
spodinje bodo kuhale v „Künningsbruchovih loncih“
pile kavo s „Künningsbruchovo cikorijo“ in posajale
svoj nežni zarod na „Künningsbruchovo nočno po-
sodo“ ker bo neslo tudi v narodne dobrodelne na-
mene lepe stotake na leto... Med tem ko ti zmerjaš
Grabunca, da nima idej, se zbirajo v njegovi roki
vse niti reklame za grofa; še malo, in niti on niti
špekulant Smučiklas ne bosta mogla dihati brez
njega, ki je sklenil uveljaviti v slovenski politiki
moč in idejo — da, idejo! slovenskega kapitala. In
to ni nič? To je tebi premalo?«

»Premalo!« je vztrajala mati Grabunka zoper
vse moževno pričakovanje. »Dokler ne bo grof pri
nas kuhan in pečen, kakor je bil dozdej pri Smučik-
klasovih, je malo, karkoli storiš.«

»Saj pravim, da so mreže nastavljene. Obenem
z zabojem „Künningsbruchovega mila“ mu pošljem
vabilo, naj nas počasti... in tako dalje!... Že davno
mi obljublja, in če bi ne bilo advokatskih intrig —«

Besedo mu je prestrigel hrušč in vpitje, ki se
je vzdignilo v predsobi med služinčadjo; hišna je
pripovedovala, kuharica in Žan — tako je bila gospa
Amalija prekrstila slugo Blaža, odkar se je bril ter
nosil livrejo — sta ohala ter ploskala z rokami.
Očividno se je bila zgodila strašna nesreča. Rado-
vedna Grabunka je pustila ideje in stekla povprašat;
ko se je vrnila, je izražalo njeno obličje čudno me-
šanico groze, ogorčenja in burnega veselja. Toliko
da ni planila možu za vrat.

»Zdaj je prilika — sijajna, edina je vzklila,
zadihava se od razburjenja. Veš, kaj je novega?«

Soprog je prisluhnil z očmi in usti.

»Snoči so vlomili pri grofu... Denar, srebrnina
in zlatnina... vse je ukradeno... izropano... vse,
do zadnjega predala!... Grofa in služabnika so našli
zjutraj zvezane... z zamaški v ustih... menda so
bili tudi omamjeni s kloroformom... Pol mesta je
na nogah za tatovi; na Francoskem nabrežju se
dranja ljudi kakor mravelj... in mi ne vemo ničesar!«
Prevzeta po ogromnosti svoje novice se je zgrudila
v fotelj.

(Dalje.)

odpora orožje. Jugoslovanske čete so zasedle važne postojanke.

Prvi nemški vjetniki v Ljubljani.

Ljubljana, 29. aprila. Danes ob 1. popoldne so prispeli prvi nemški vojni vjetniki v Ljubljano z gorenskim vlakom. Vsi so bili vjeti v Podrožčici. Transport obstoja iz 7 oficirjev, 163 mož (večina mornarjev), 6 orožnikov, 4 železniških uradnikov in 25 železničarjev. V Ljubljani so menažirali, nakar so bili odpeljani proti Celju.

Nemška poročila. — Razvili so se srditi boji na vsej fronti.

LDU Celovec, 29. aprila. (Dun. KU) Nacijski politični odbor poroča: Danes ob 4. dop. so napadli jugoslovani brez odpovedi premirja našo fronto v njeni celi širini. Posrečilo se jim je zavzeti železniško postajo Podrožčico in potisniti naše varnostne čete zahodno Velikovec nazaj. Na vseh drugih frontnih odsekih so bili napadi zavrnjeni, pri čemur je imel nasprotnik težke izgube; tudi je moral pustiti nekaj ujetnikov v naših rokah. — Situacija ob 10. dop.: Viakukt pri Podrožčici držimo. Lastne čete, ki so se umaknili pri Kreuzerhof-Tinjah, drže predpolje krške črte. Sicer se drži vsa ostala fronta na svojih zunanjih črtah.

LDU Celovec, 29. aprila. (Dun. KU) Tiskovni urad koroškega deželnega odbora poroča: Situacijsko poročilo z dne 29. aprila ob 8. zjutraj: Rano zjutraj je nenadoma napadal sovražnik naše straže pri Vovbrah, Dulah, mostu čez Dravo pri Zakamnu, Kočuhah, Bajtišah in Podrožčici. Sedanji položaj: Labudski odsek neizpremenjen. Pri Vovbrah se bojujejo. — Odsek Trušnje negotov. V Žilpolskem odseku je položaj isti kakor začetkom premirja. Južno Drave so lastne čete ob glinjski lizijeri zavrnile sovražne oddelke. Pri Bajtišah in Ljubelju se se bojujemo. Podrožčica je sredi srditega boja.

Koroška „Črna gora“.

Pregajanja kateri so morali Slovenci pretrpeti, za časa nemške invazije, so priklopila do vrhunca, ker nikdo ni varen svojega življenja. Zlasti trpijo Slovenci v goratih krajih Karavank, kjer Nemci nimajo stalne posadke, ampak prihajajo tja samo ropat in pleniti. Mnogo kmetij so popolnoma izropali, skoraj nobene ni, ki bi ne izkusila njih obiska. Naši ljudje v teh krajih, ki se tudi poprej niso nikdar uklonili nemškemu terorizmu, so se proti novemu boljševiškemu nasilju koroških Nemcev postavili junaško z orožjem v roki v bran. Zlasti so to storili Selani, poprej v Celovcu znani kot „Windische Republik“, sedaj so se pa sami nazvali za Črnogorce. Srednji in vrhni kot te obširne občine je v resnici prava Črna gora; kdor more nositi orožje je oborožen. Povod za to črno samooobrambo je dal nemškutarski gozdar Oraže, ki je domačine trpinčil in grozil, da bo dal vse odgnati po nemških vojakih. Ta javno zapriščen gozdar je navajal poprej ljudi požigati, je sam kradel in krivdo valil na nedolžne domačine in je tudi sedaj, ko je pred ljudsko nevoljo zbežal, obdolžil naše ljudi, da so ga izropali. Sliši se, da je iz tega povoda naše vojaško poveljstvo prelozilo demarkacijsko črto od vrha Grloveca na južno vznožje ob Ribnici, torej v našo škodo. Domačini so zaradi tega čisto obupani, ker je pri tej črti vsako gibanje v občini izključeno, ker pot vodi deloma na levi, deloma na desni strani Ribnice. Zato svetujemo nujno oblastim, da gredo trpečemu ljudstvu na roko in naj ga ne šikanirajo z ukrepi, ki so kot ta nesmiselni.

Nemški civilist ustrelil slovenskega vojaka na velikim petek v Slovenskem Pliberku.

Morilec je privandran delavec Kikel, ki se je med novimi razmerami vsled nemške invazije razvil v pravega boljševika, hujšaka in roparja. Njegovo delovanje je bilo naperjeno seveda samo proti Slovincem, ki so tam brez obrambe. Edina zaščita domačinom so še slovenske patrulje, ki prihajajo čez Ljubelj. In ta Kikel je ustrelil zahrbtno Korošca

Tavčarja, vrlega vojaka, ob takem pohodu. Domačini so priredili padlemu lep pogreb, Kikel pa je imel predrznost, da se je pogrebeem kazal s satanskim cinizmom ravno pri pogrebu.

Stradanje na Koroškem

je postalo že res nepopisno. Na veliko noč n. pr. so v Borovljah in Celovcu delili samo zmrznjeno popolnoma neužitno konjsko meso. Edino vojaki, seveda boljševiki, dobijo še kaj jesti. Ni čuda, da se je pri tem udingalo k vojakom nekaj domačinov. Od dne do dne uvidevajo ti bolj in bolj svoj narodni greh in dosti jih je že priskočilo na slovensko stran. Druge pa držijo Nemci z obljubo, da jim bodo dali par tisoč za „Abfertigung“. Domačini pravijo: „Dobro trošt na prazen košt.“

Odprto pismo

gosp. predsedniku Združenih držav Wodrowu Wilsonu.

Gospod predsednik!

Dovolite podpisanim v trenutku, ko se odloči usoda ne samo našega jugoslovanskega naroda, ampak sploh celega sveta, da vam naslovijo sledeče vrstice:

Gospod predsednik, skozi stoletja je bil naš narod zatiran po številu in surovi sili tujcev, a vendar je ohranil prepričanje, da bo pravica končno zmaga. Število naših sovražnikov nas ni zlomilo, naša duša je ohranila svojo vero.

Gospod predsednik, ko ste med to krvavo vojno predlagali celemu svetu načela, po katerih bi se edino mogel skleniti trajen mir, je bila vera našega naroda znova potrjena, naše moči znova okrepljene.

Niso nam dovolili izražati naših čustev, toda pod nasiljem bajonetov in vislic smo vneto delovali na zator trinoštva. Udarec, ki smo ga jugoslovani zadali svojim brezvestnim zatiralcem, je bil velikega pomena za stvar Zaveznikov, a posebno odločilno važnost je imel za zmago Italije.

Pod stoletnim jarmom si naš narod ni mogel ustvariti organov, da bi z njimi vplival na svetovno mnenje, ker je boj odpora izčrpal vse naše sile. Nismo mislili na to, da bi objavili svoje delo — izvrševali smo enostavno svojo nalogo. Med veliko vojno smo se še manj bavili s to javnostjo, kajti imeli smo vero v popolno odkritost Zaveznikov, ki so si prisvojili načela objavljena najprej po Vas in po močnem ameriškem narodu, kateremu spada mnogo sinov naše krvi. Sedanji rod naše domovine tako težko izkušene je rod žrtv. Naše žrtve so brez števila.

Gospod predsednik, danes se odloča v Vaši navzočnosti o naši usodi. Ali je treba še žrtve?

Kot del te generacije brez imena, ki ne more prosto, pokazati svoje lastne volje na vsem našem ozemlju, smatramo, da izvršujemo svojo dolžnost, če razjasnimo svetu in predvsem našim sosedom Italijanom čustva našega ljudstva.

Dovoljujemo si, da Vam predložimo to izjavo, Vam gospod predsednik, za katerega goji naš narod najgloblje spoštovanje in čegar načela smatramo za skep svetovnega miru kot evangelij, ki ga ne zapustimo nikdar.

Mi, to je ves jugoslovanski narod, Srbi, Hrvatje in Slovenci smatramo vse naše ozemlje kot izključno našo last, ki se ne da razdeliti. Branili bomo Sočo tako, kakor najjužnejše pokrajine, ki so naše po krvi in jeziku. Dalmacija, zibka naše jugoslovanske prosvete, je za nas sveta in nedotakljiva, nič manj kakor Goriska, poškrplojena z našo krvjo in mati naših najboljših sinov.

Primorje, naj se še imenuje hrvaško ali slovensko, nosi skupno ime: jugoslovansko.

Izključiti moramo sleherno kompenzacijsko, Italija nas ne more odškodovati, kajti celo na njenem predvojnem teritoriju živi naš narod. Udje našega telesa ne smejo biti ra-

njeni. Odklonili bi sankcijo krivice, ki smo jo prenašali cela stoletja.

Tla, ki jih zahtevamo, so božja in naša, mi smo orali to zemljo, mi jo še orjemo, tukaj smo bili rojeni, tukaj počivajo naši očetje.

Tujec je tukaj napravil in vzdrževal postaje za izkoriščanje: bilo bi nasprotno prirodnemu pravu, ko bi bili prisiljeni postati privesek teh postaj.

Ne, gospod predsednik, take odločitve ne bi mogli sprejeti.

Ako se je Italija borila za pravico proti zločinu, ali jo bodo nagradili z novim zločinom?

Naši odposlanci na mirovni konferenci so Vam ponudili razsodbo o našem sporu z Italijo.

Jugoslovanski narod je odobril ta skep naših delegatov zaradi neomejenega spoštovanja, ki ga ima do Vas, gospod predsednik.

Oni, ki so prejeli Vaša načela, ki pa odklanjajo Vašo razsodbo, oni tudi ne marajo dovoliti, da bi se udeležila želja naroda — dobro vedo zakaj.

Gospod predsednik, naj se spor poravnava po Vaših principih, to se pravi v smislu pravice, mi se ne bojimo ljudskega glasovanja; nasprotno vsaka druga ureditev bi privedla kupčevanje z belimi sužnji v srce Evrope.

Trdno verujemo, da ne boste pri-trdili takemu činu, pod katerega se ne bi mogel noben Jugoslovian podpisati.

Sicer nam lahko vsilijo mir, toda za koliko časa? Propad nemškega militarizma nam je dal najboljši dokaz, da sila ne premore pravice.

Naš narod je prestal vekove v trpljenju ali omagal ni v svoji veri, ostal bo pokoncu v kljub vsemu.

Italijanski narod je užival vedno pri nas najbolj žive simpatije, obdajemo njihovega duha, naš narod ne bo ohranil jeze na sosednje ljudstvo, v kratkem se bo lahko pozabil ta hipni nesporazum, upajmo, vendar italijansko ljudstvo naj ve, ako nadaljuje pot na kateri se nahaja danes, da bo njegov samo kratkotrajen, bodočnost pa neznana. Očividno ni to v korist niti italijanskemu, niti našemu narodu.

Ob izviru Soče se nahaja na hribovitem pogorju jugoslovanska pravljica o „Zlatorogu“, ki tamkaj čuva neizmerne zaklade v votlini naših hribov. Lovci, ki bi ga ustrelili, bi našel ključ, ki bi mu dovolil dostop do vseh teh bogastev. Toda gorje mu, če bi samo rani kozla z zlatimi rogovi. Njegova kri bi oškropila tla, iz nje bi vzkliše čudotvorne cvetke, ki bi naenkrat ozdravile rane in v svojem besu bi strmoglavil drznega lovca v zevajoče gorske prepade.

Naj torej Italija odreže od našega života kos živega mesa ne da bi tekla kaplja krvi! Gorje ako smo ranjeni!

Dobri sosedje vselej — podložniki nikdar!

Gospod predsednik, ob uri, ko je svet okrog nas v plamenih, smatramo za svojo dolžnost, poslati vam to pismo, zakaj v njem smo izrazili resnična čustva našega naroda in ta edina so važna za prihodnost.

Blagovolite sprejeti, gospod predsednik izraz našega najglobljejšega spoštovanja.

Ženeva, 8. aprila 1919.

Vlad. Fabjančič l. r., Ant. Lušin l. r.

Dr. Matej Šmale l. r.

Odposlanci Nar. sveta v Ljubljani.

Lastna korist in ljubezen do domovine nam vevata, da podpišemo državno posojilo.

Jugoslavija.

Aretirana izdajalca.

j Zagreb, 29. aprila. (Izv. por.) Tu so aretirali in izročili vojnemu sodišču poročnika Drag. Dolčeka in narednika Vikt. Reinerja, ki sta ob priliki osvobodilne akcije v Prekmurju zakrivila, da se ni izvršila osvoboditev prekmurskih Slovencev.

700 kg ameriške masti zaplenil v Celju.

j Celje, 29. aprila. (Izv. poroč.) Policijski agenti so zaplenili pri vin-skem trgovcu V. Koračinu 700 kg ameriške masti, ki je bila shranjena v 28 zabojih po 5 kg. Koračin je kupil mast od nekega Amzrinoviča po 34 K kg. Mast se je oddala Gospodarskemu uradu v Celju.

Pod italijanskim jarmom.

Pazite na špijone!

Prošnja neodrešenih Slovencev na Deželno vlado v Ljubljani.

pi Iz Idrije smo prejeli sledeče pismo:

Šele pred par dnevi je prišla v Idrijo vest, da so v Ljubljani aretirali Ivana Podobnika iz Idrije. Imenovan je bil pred vojsko nekaj časa pri ljubljanski policiji. Ob izbruhu vojske je bil poklican v vojaško službo ter je služil pri bivšem 27. pešpolku. Kot štabni narednik je prišel v italijansko ujetništvo. Ker pa imajo Italijani Idrijo zasedeno, so ga spustili domov, kjer je služil italijanski oblasti kot špijon. Kot tak je šel v spremstvu neke ženske proti Žirem. Straža je prijela oba. On se je legitimiral kot špijon, žensko, mater več otrok, pa so aretirali in odgnali v Trst. Podobnik je šel v Žire po pisma in časopise ter jih izročil italijanskemu generalu, kateremu je razložil njihovo vsebino. Hudo se godi danes nam Idrijčanom, pa to bi se dalo še prenesti, saj ne bo trpelo večno, da bi le ne bilo takih rojakov med nami, ki nas izdajajo! Imamo pa žal še par drugih, ki nas ovajajo italijanskim karabinerjem. Zato prosimo našo vlado v Ljubljani, naj ne izpusti imenovanega, ker bi nam mogel silno škodovati, če se vrne. Naj se ga obdrži vsaj toliko časa v zaporu, dokler ne odidejo Italijani, saj bomo potem že sami poravnali dolg, ki ga imamo z njim.

Italijanska nesramnost.

pi Kako nesramni so Italijani, dokazuje tržaški list „La Nazione“, ki v svoji številki od 25. t. m. navaja celo vrsto izvečkov iz slovenskih, hrvaških in srbskih listov o preganjanju naših ljudi v zasedenem ozemlju. Dasi naši listi navajajo povsod imena, ima vendar tržaški italijanski list pogum, da zviža nedolžno oči ter vzklika: Vidite jih, Jugoslovane, tako lažejo in nas obrekujejo! In vendar se vse te stvari, o katerih poročajo naši listi, dogajajo pred očmi uradnikov tega lista! Takih nesramnosti so pač sposobni samo Italijani!

Politični pregled.

p Nenasitni italijanski imperijalizem. Geografski institut de Agostini v Novari je izdal zemljevid zasedenega ozemlja. Ne zadovoljujejo se s sedanjo demarkacijsko črto, zahtevajo še celo cirkniško in loško sodno okrožje. Zanimiva so nekatera italijanska imena za slovenske kraje, tako se zove Cirknica — Cironico, Lož — Olisa, Stari trg — Borgovecchio, Kozaršče — Cosarsca, Leskova dolina — Val dei Nucoli itd. Res, zavodni Notranjci so poslovenjeni Italijani!

p Wilson je v glavnem priznal tri principijelne točke jugoslovanske delegacije. „Riječ SHS“ poroča iz Pariza. V tukajšnjih jugoslovanskih krogih trdijo — da se mora držanje ameriške misije od vse jugoslovanske javnosti sprejeti s timvečjo zahvalo, ker je ravnokar zavrnjena italijanska propaganda, ki je z vso močjo do zadnjega delala na to, da prevara svetovno javno mnenje. Wilson priznava naslednja, od Jugoslovancev postavljena načela: 1. londonska pogodba nikakor ne odgovarja več sedanjim razmeram. 2. na mesto dose-daj neprijateljske — Avstro-Ogrske je prišla prijateljska Jugoslavija, ki ne zasluži od strani alirancev nikakšno

Treba delavcev, mladih, pogumnih, navdušenih. Hitite, pridite, ki čakate doma in vi, ki stojite v mrzli tulinji — v domačiji se odpira delavnica! Res — da vas čaka mnogo in ne lahko delo. Pa naj vas bodri zavest, da delate sebi v prid in narodu svojemu v korist. Naj vas vzpodbuja misel na urne moke, ki so poklicani, da v prvi predavaio na domači vi soki šoli, da srečni mladini izročajo plodove trudapolnih let.

In še ena prošnja naj nam bo dovoljena, ko oznanjamo blagovest: Ne zabite, da visokošolski študij ni namenjen zgolj praktični izvežbi. Vse širši je njega namen, višja njegova naloga. Kdor vstopi v visoko šolo, mora imeti v sebi stremiljenje po znanstveni naobrazbi, po oni kulturni stopnji, ki jo dosežemo le z resnim, smotrenim in vztrajnim vežbanjem uma in duha. Upamo, da nam bo kmalu dana politika, da dokažemo svojo resno voljo i v tem pogledu. Kajti tehniško-visokošolski tečaj naj pripravlja pot ljubljanski univerzi. Ko si priborimo svoje vseučilišče, ko se nastani v Ljubljani Alma mater labacensis, takrat nam bo pokazati, da smo v vsem pogledu dobri sinovi skupne matere, da je naša tehniška fakulteta sicer prva po rojstvu, a ne le po rojstvu. In sedaj — na delo!

V Ljubljani, 27. aprila 1919.

Društvo inženjerjev v Ljubljani:

inž. Strgar, I. r.

Subkomisija za tehniško fakulteto:

Šuklje, I. r.

Proslava 1. majnika v Ljubljani.

Ob 6. uri budnica godbe Zveze jugoslovanskih železničarjev.

Ob 9. uri shod pred Mestnim domom. Govorijo zastopniki strokovnih društev.

Po shodu obhod po mestu z godbo ZJŽ, Udeleženci naj imajo narodne trake in zastavice.

Zvečer družinski večer v gornjih prostorih Narodnega doma. Začetek ob pol 8. uri. Vsporedi: Govori, deklamacije, petje, godba, šaloigra „Brat Sokol“, prosta zabava. Sodelujejo združeni narodni pevski zbori in godba ZJŽ. Vstopnina 2 K.

Slovenci, Jugoslovani! Prvič praznujemo v svobodni Jugoslaviji 1. majnik, delavski praznik. Narodno zavedni delavci in njega prijatelji, vsi, ki se veselite naše svobode, udeležite se mnogobrojno majskega slavlja.

Zveza jugoslovanskih železničarjev. Narodno-socialna zveza.

Dnevne vesti.

dn „Narodni Socialist“ je izšel. Posamezna številka stane 40 vin.

dn Proslava prvega majnika v Sloveniji je dovoljena.

dn Prvi majnik praznik jugoslovanskih železničarjev. Osrednji odbor Zveze jugoslovanskih železničarjev je na svoji seji dne 28. aprila 1919 sprejel enoglasno nastopni sklep: ZJŽ proglašala 1. majnik kot svoj delavski praznik. Na železnica praznuje vse osebe, izvemši ono, ki je potrebno za vzdrževanje neobhodno potrebnega prometa. Predsedstvu Zveze jugoslovanskih železničarjev se nalaga, da se zglaš osebno pri Deželni vladi in predloži ta sklep. Ta sklep se sporoči tudi ravnateljstvu drž. železnice in pa obratnemu nadzorništvu južne železnice in obenem naprosi, da se provizorično nastavljenim vkljub praznovanju izplača za ta dan.

dn Denarni zavodi v Ljubljani 1. maja ne uradujejo. Tako se glasi sklep, katerega so storili vsi denarni zavodi ljubljanski na konferenci dne 14. marca t. l. povodom znanega gibanja uradništva denarnih zavodov.

dn Gostilne in kavarne 1. maja zaprte! Podpisana podružnica naznanja, da bode 1. maja t. l. počivalo

vse delo v tej stroki, kar naj sl. občinstvo blagovoli na znanje vzeti. — Osrednje društvo natakarev, hotelirskih, gostilniških in kavarniških uslužbencev za Slovenijo, podružnica Ljubljana.

dn Afera Svetek. Iz dobroin-formiranega vira čujemo, da je drž. pravdnštvo dvignilo proti stotniku Afonzu Svetku sodno preiskavo. Že dne 26. t. m. je bil Svetek aretiran in odveden v preiskovalni zapor.

dn Šolska izpričevala. V stari Avstriji je bila neka posebna navada, da so dajali v izpričevalih nekaterim predmetom prednost, druge pa so zapostavljali. Na prvem mestu je stal veronauk, za tem so bili uvrščeni jeziki, potem so pa prišle na vrsto realije; predzadnji predmet je bil risanje, temu pa so sledili telovadba in prosti predmeti. Taka razvrstitev je popolnoma napačna. Naše mnenje je, da so za dijaka vsi predmeti, ki se poučujejo v šoli, enakovredni, nobeden predmet ne sme imeti prednost pred drugim, nobenega ne sme zanemarjati v prid drugemu. Zato zahtevamo, da se v naši demokratični državi opusti vsako zapostavljanje vobče, in se tudi v izpričevalih navajajo učni predmeti po abecednem redu.

dn Prošnja za sprejem v skupno vojsko kadetnih aspirantov. Vsi oni enoletni prostovoljci, ki so dovršili častniško šolo, položili tozadevne izpite ter imajo izpolnjene tudi druge pogoje za imenovanje praporščakom oziroma podporočnikom, naj nemudoma predlože komandi Dravske divizijske oblasti službenim potom predpisane prošnje za sprejem v skupno vojsko SHS. Tem prijavam se morajo priložiti vse tozadevne listine ter izjavo častniškega zbora glede službene in izvenslužbene sposobnosti. Oni enoletni prostovoljci, kateri so prošnje za povišanje že vložili, naj predlože samo pravilno izpolnjene formule prijave za sprejem v skupno vojsko SHS. Predpisani formulirji se dobe v adjutanturi Dravske divizije v Ljubljani.

dn Slovenska profesorska stolica na zagrebškem vseučilišču. „Narodne Novine“ priobčujejo regentov ukaz, s katerim se ustanovi profesorska stolica za slovenski jezik in slovensko književnost na zagrebškem vseučilišču.

dn Sprememba imena. Deželna vlada za Slovenijo je dovolila g. dr. Leonu Kaisersbergerju, poročniku v Ljubljani, spremembo rodbinskega imena v „Vučina“.

dn Društvo orožniških vpokojencev za slovensko ozemlje bo imelo dne 5. maja t. l. ob pol 3. uri popoldne ustanovni občni zbor v prostorih gosilne Mrak na Rimski cesti. Orožniški vpokojenci, ki se ustanovnega občnega zbora ne morejo udeležiti osebno, naj naznanijo svoj pristop po dopisnici na naslov predsednika začasnega odbora g. Martin Majcena v Ljubljani, Marija Terezije c. 10, ter pošljejo na isti naslov 2 kroni za pristopnino in 4 krono kot članarino za 8 mesecev, to je, do novega leta.

dn Pri poštnem uradu Ivanjkovi se je otvorila dne 17. aprila t. l. telefonska centrala z javno govorilnico v vodni 4158 za krajevni in medkrajevni telefonski promet.

dn Iz Poljanske doline. O orožniku Stožarju se je razkilo že toliko lopovščin, da bi navaden človek mislil, da ga bode naša slavna vlada, če ne že zaprla, pa vsaj spodila iz službe. Kakor pa se vidi, pozna Stožar našo vlado bolje, kakor mi in se pač ne zmeni dosti, kaj se o njem piše in kaj se mu vse očita. Stožar je ostal star avstrijski žandar, ki še vedno ne more videti Srbov. Na svojem sedanjem službenem mestu ga posebno bodejo v oči srbski vojaki, ki strazijo italijansko mejo. Ker se nad vojaki samimi ne more znesti, zasleduje ljudi, o katerih zve, da občujejo s srbskimi vojaki. Pri dotičnih ljudeh potem izvršuje hišne preiskave brez kakega naloga. Kdor mu pa pove, da Srbov ne mara in da ne občuje z njimi, ta pa najde milost v očeh žandarja Stožarja ter ne dela pri istih nikakih hišnih preiskav. Znano je namreč, da so

kmetje ob priliki poloma avstrijske armade po vsej Poljanski dolini si prisvojili razno erarično blago, deloma od vjetnikov, deloma pa ga pobrali in spravili, ker ga je vojaštvo pustilo. Stožarju je to znano, vendar pa išče in izsleduje erarično blago samo pri gotovih ljudeh, pri drugih pa ne. Prvo njegovo vprašanje je vedno, če zahajajo v hišo Srbi. Če se mu reče, da ne, potem odide, če pa se mu potrdi, da hodijo Srbi tudi v hišo, potem pa takoj začne preiskovati češ, da dotičnik drži s srbskimi tatovi. Zadnji čas bi menda že bilo, da se takega človeka zapre, ali vsaj spodi iz službe.

dn „Ugrabljena Evelina“ zopet na našem odru. „Ugrabljena Evelina“, ki jo je ljubljanska cenzura prepovedala, a so jo zastopniki vlade, ki so prisostvovali kot strogi sodniki posebni predstavi, zopet dovolili, se je v soboto ponovno igrala pri nabito polni hiši. Pri „kočijavi“ sceni, ko se odpre zastor in naj bi se kot sicer prikazala postelja v katero skoči Evelina, je bila to pot na njenem mestu — krasna solčna pokrajina, kjer je stal drog z napisom „Spalnica“. Dobro so jo pogodili!

dn Nesramnost nem. trgovca. V izložbe trdke Adalbert Kassig v Židovski ulici so še vedno razstavljene razne za nas sramotne avstrijske dekoracije. Pozivljamo našo policijo, da upre tudi v izložbe tega trgovca svoje bistré oči.

dn Tobačne trafike v radgoneskem okraju so razpisane. Več se izve pri finančnem ravnateljstvu v Mariboru (okr. glavarstvu, II. nadstr.).

dn Stranke, ki iščejo stanovanja v Ljubljani, naj se obrnejo za tozadevno pojasnilo na gosp. referenta za stanovanja dr. Rupnika v Lingarjevi ulici, št. 2, II. nadstropje, mestni stavb. urad (Kresija).

dn Pri zbornih sodiščih v Ljubljani, v Celju in v Mariboru je razpisanih več mest jetniških uradnikov. Podrobnosti bodo razvidne iz prihodnjega uradnega lista.

dn Primorski Sokolski krožek priredi svoj prvi pešidlet v četrtek, 1. maja in sicer se zbirajo člani ob pol 2. uri pop. pred kavarno „Zvezda“ v Zvezdi. Odhod točno ob 2. uri čez Golovec do Škofelje.

dn Poziv. Gažisti bivše vojaške generalne intendature v Srbiji se pozivljajo, da naznanijo svoj naslov uradu pooblaščenca čehoslovaške republike na Dunaju. Te naslove potrebujejo radi likvidacije bivše generalne intendature v Srbiji.

dn Narodna mlačnost, koritarstvo in hujskanje iz mnogih krajev Slovenije se čuje dan na dan kako se po gostilniških izbah strastno zabavlja proti vsemu, kar upravlja naša deželna vlada v Ljubljani. Pikre besede o koritarstvu pri oblastih ter polrazumljivo namigavanje, naj se da javna uprava drugim sposobnejšim ljudem v roke, je nekaj prav navadnega. Če se pa te ljudi vpraša, bi li imeli na razpolago sami zmogljive in boljše, ti molče junaki. Izvor teh hujskanj je iskati navadno pri temnih individuih, ki uporabijo sleherni priliko, da ščujejo in rujejo med prostim in neorijentiranim ljudstvom. Nekdo pač mora upravljati javno oblast in to gotovo ne najnezmogljivejši. Da bi pa prišla v javne pisarne in službe s protekcijo kar cela žlahta, o tem pa sigurno dvomimo. Ideja, da je življensko srečo iskati le v drž. službi, je zginila s proslulo Avstrijo vred. Ne bodimo vendar malodušni in ne razdirajmo komaj pridobljene narodne samostojnosti in svobode!

dn Grščina rešiteljica človeštva. Iz članka, ki ga je priobčil g. prof. dr. Pipenbacher v sobotnem „Narodu“ zrcali nauk, da bi ne bilo ne zločincev, ne barab, ne sovraštva in niti „preistreberjev“ ne, ko bi vsi ljudje znali čitati grške klasike v originalih. Če bi ne bilo škoda papirja in prostora v časopisu, bi g. profesorji lahko z neštevilnimi zgledi dokazali, da je ta trditev — kar recimo — smešna. Ima tudi očitvidno tendenco dovesti merodajne faktorje do sklepa, pustiti dijake še nadalje mučiti z grščino samo

klasičnim filologom na ljubo. Vemo, da bi nas čitanje grških klasikov naučilo dokaj lepega (tudi če bi jih bral, v dobrih prevodih) a poznamo ljudi ki se niso učili nikdar grščine, poznamo celo navadne, nešolane ljudi, ki so zelo poštene v vsakem oziru, poznamo pa tudi take, ki so se dosti grščine učili in čitali grške klasike v originalu, pa so brez sočutja in imajo vse polno pregreh nad seboj ter toliko masla na glavi, da je najbolje, da ostanejo v senci.

dn Operni zbor slov. narodnega gledališča ima 1. maja na Rožniku ob pol 9. uri slovesno sveto mašo, pri kateri poje oddelek mešanega zbora. Po maši zajutrek istotam in prosta zabava s petjem in godbo. Prijatelji petja in godbe dobrodošli.

dn Trgovski gremij pozivlja trgovce vseh strok v Ljubljani, da naj imajo svoje trgovine v proslavo narodnega praznika dne 1. maja cel dan zaprte.

dn Zadruga mesarjev v Ljubljani naznanja slavnemu občinstvu, da se bode meso prodajalo od 1. maja naprej tudi v ponedeljkih.

dn Čuden ukaz. Slovenski rudarji, ki so bili izgnani iz Nemške Avstrije — in katerih bo par tisoč — ne dobijo v naših rudokopih nobenega dela, ker je baje izdan ukaz, da se teh rudarjev ne sme sprejeti pri nas v službo. Čuden ukaz in čudna je ta socialna politika. Na ta način se delavci odvrčajo od dela in se širi po krivdi vlade število brezposelnih. — Nemška Avstrija je izgnala slovenske rudarje radi njihove narodnosti, naša vlada pa naj jim doma še prepove delo. Res, neverjetne stvari, toda resnične.

dn Ustanavljanje društev. V zadnjem času se množe slučaj, da prijavljajo ljudje ustanovitev društev po predpisih starega avstrijskega zakona o društvenem pravu z 15. XI. 1800 št. 134 drž. zak. deže ni vladi za Slovenijo, dasi ta zakon že davno razveljavljen in velja sedaj naredba Narodne vlade SHS v Ljubljani št. 134 z dne 24. XI. 1918, Uradni list št. 14. Določbe te naredbe se glase: § 2. Društvo mora ustanovitev, pravila in sedež društva, dalje člane v dstva tekom treh dni naznaniti pristojni oblasti. Enako je naznaniti vsakokratno izpremembo te okolnosti. § 5. Pristojna oblast je okrajno glavarstvo, v mestih z lastnim štatutom magistrat. (Tam, kjer je v mestu policijsko ravnateljstvo, pa to.) § 6. Vse vloge društva so proste kolka. Občinstvo se opozarja na to naredbo, da se je drži in tako izogne časovnim zam. dam in nepotrebnim stroškom. Ljubljana, dne 19. aprila 1919.

dn Varovanci deželne vlade. Zadnje čase opažamo, da se zopet nastavljaio razni nemčurji in Nemci v železniški službi. Imamo toliko slovenskih železničarjev, da ne vemo kam z njimi, slovenska vlada pa nastavlja razne poturice in tučce. Posebno veliko nevoljo je zbudil zopetni sprejem v službo vlakovodje Padarja. Ta je med vojno dajal častne izjave, da ne zna slovenski, prisegal je, da se tega barbarskega jezika ne bo nikoli učil, je sovražil vse kar je slovenskega, ni mogel slišati „Zigeunersprache“, kakor je nazival slovenski jezik. — Res drzno čelo ima ta človek s tako preteklostjo, da si upa med nami ostati in se ne boji ljudskega maščevanja. — Ko se je začela vojna in so začeli zapirati istrsko in primorsko inteligenco — se je ta mož grozno trudil z denuncijacijami svojih stanovskih tovarišev, jih javno zasramoval in kričal, da so prokleti srbofil, katere naj bi dali njemu v roke, on bi jih znal soditi in poplačati za izdajstvo. Mož je bil voditelj nemčurjev in druge take soderge, a sedaj pa pride med nas srbofile, katere je prej tako sovražil. Prišel je jest kruh med tiste slovenske tovariše, ki so bili prej za njega le cigani. Sramota za vlado, da sprejema take ljudi. Slovenski železničarji pač nismo duševno tako propadli, da bi delali službo skupaj s takimi ljudmi, zato zahtevamo od vlade, da odpravi ljudi s

preziranje, temveč delavno pomoč. — 3. Merodajna mora biti za državno pripadnost enega področja samo volja tamšnjega prebivalstva — a jezični otokl n o r a j o p r i p a s t i z a l e d j u .

p Angleško časopisje za nas. Po londonskih vesteh s z največjo napetostjo pričakuje v Angliji razplet pariških dododkov. Vsi listi, na čelu „Temps“, celo nam dosedaj neprijateljske „Daily News“ stojijo na strani Jugoslovancev. Zadnji list izveka bojazno, da ne bi v Italiji, v slučaju definitivnega preloma, prišle na krmilo ekstremne struje, ki bi v Rimu brez dvoma dovedle do boljše vladave.

p Pasić o Wilsonovi proklamaciji. „Morning Post“ prinaša razgovor svojega poročevalca s Pasićem glede Wilsonove proklamacije o jadranskem vprašanju. Pasić smatra izjavo ameriškega predsednika za definitivno rešitev jadranskega problema. Slišiše Wilsonovo temelji na podlagi pravice povsem v smislu njegovih velikih načel. Italijanske aspiracije so v direktnem nasprotju z načelom samoodločbe narodov. Rešitev jadranskega problema v Wilsonovem smislu je tudi z vidika splošnega interesa zelo važna, kajti samo v tem slučaju, da se zadosti načelu samoodločbe narodov, je mogoč začetek nove boljše dobe v Evropi.

p Reški Hrvatje Wilsonu. LDU Reka, 29 aprila. Narodno Veče za Reko in Sušak je poslalo predsedniku Wilsonu v Pariz to-le brzojavko: Zahvaljujemo se Vam iz vsega srca, da ste se tako odločno zavzeli za našo pravično stvar. Verujte nam, gospod predsednik, da se s hvaležnostjo omenja Vaše ime po vsi Jugoslaviji od prve palače do zadnje kočje in da ostane vedno v srcu jugoslovanskega naroda.

Pokrajinske vesti.

kr Gledališče bralnega društva v Mokronogu ponovi priznano dobro naštudirano Govekarjevo ljudsko igro „Deseti brat“ dne 11. maja popoldan v društveni dvorani v Št. Janžu. Čisti dohodek za akademično menzo v Zagrebu.

kr Iz Domžal. Naši Tirolci so menda že izgubili upanje na prevrat in revolucijo v naši državi in so se začeli nekako priljevati uplivnim možem. Hočejo jih izrabiti za svoja dobičarska podjetja, zlasti so se vrgli na g. Šaplo iz Ljubljane ki jih menda hodi nadzorovat, in ki je potentakem velika glava. Upamo, da jim navedeni gospod, ki velja za dobrega narodnjaka, ne pojde na limanice, čeprav se bahajo, koliko izvozov in uvozov dovoljen jim je že izposloval. Nekaterim priseljencem pa žila ne da miru. Med razgrajati se odlikujeta zlasti znani učitelj Rhom in Bergler, predelavec pri Melitcerju, ki sploh nima v SHS domovinske pravice. Ta ljubezniva dvojica je pela pred nedolгим časom na kolodvoru „Wacht am Rhein“. Ker so se domžalski fantje zakleli, da izživace posvetijo, hodijo v Dob v gostilno k „Marinčku“ prepevat izzivalne pesmi. Čudno se nam zdi, da ta narodna družina kaj takega dopušča. Izživace sekundira neki Servauka. Kolikor znano, je jud, in uslužben pri židovski trdki Nagel, ki je kupila Girardinijev kartonažno tovarno na Viču pri Dobu. Nemec je odšel, nasledil ga je nemški žid. Lepa nacionalizacija industrije! Nekaj nas je navdalo z odkritim zadoščenjem. Tovarnarjem Tirolcem se je predpisal davek od njihovih vojnih dobičkov in sicer trdki Oberwalder & Komp. 1.100.000 kron, Ladstätter pa 1.400.000 kron. Vsaj tako se čuje. Iz tega sklepamo, da bo Jugoslavija socialno pravičnejša nego neslavna Avstrija. Vendar ti davki niso nič v razmerju z dobičkom. Iz zanesljivih podatkov vemo, da je tovarna Oberwalder & Komp. producirala v seziji 1917/18 1.100.000 moških in ženskih slaničnikov, Ladstätter pa malo manj nego 1.800.000. Ker so tovarnarji imeli staro zalogo slame in so delavcem zvišali plače še le po ustanovitvi Jugoslavije, slaničnike pa, ki so jih stali v najvišji meri 40 K komad, prodajali po

50 K (moške) in do 60 K (ženske), je dobiček prve trdke računani najnižje á K 10 vsak slaničnik, v eni sami seziji 11 mil. K, druga pa 18 mil. K. Najvzame to davčna oblast v imenu soc. pravičnosti na znanje in pojasnjena bo tudi neizmerna razkošnost, šampaniziranje in luksuz tirolskih kapitalistov-parvenijev.

Kakor nas je razveselilo to dejstvo, tako nas je užalostila okolnost, da je major gener. štaba SHS g. pl. A. šel stanovat k najhuj zagrizenemu tirolskemu Nemcu, veletovarnarju Ladstätterju. Koliko Slovencev bi rado dalo najlepše prostore svojemu ožjemu rojaku na razpolago, ko bi bili le vedeli, da potrebuje in išče stanovanja. A o tem ni vedel nikdo in ravno tako neznan je, kdo je bil nesrečni posredovalec. Opozarjamo, da je bil g. Ladstätter tisti, ki je kazal med celo vojsko svoje najbesnejše sovraštvo proti vsemu, kar je slovansko in slovensko in pokazal svojo zagrizenost s tem, da zavednega češkega častnika niti ni hotel vzeti na stanovanje in ga odpravil z besedami: „Sie können froh sein, dass Sie überhaupt hier bleiben dürfen“. Češkega častnika je sprejela gostoljubna Müllerjeva hiša, ki bi bila seveda tudi g. A. vsak čas na razpolago. Ker zadnjeimenovanemu najbrž ta slučaj ni znan, ga navedemo tu in mislimo, da mu že čuvstvo tovarištva ne bo pripustilo, ostati dalj v hiši, v katero niso hoteli sprejeti iz protislovanske mrznje zavednega češkega oficirja.

kr O hitrosti in počasnosti pošte. Skoro neverjetno, — saj živimo v 20. stoletju po Kr. in povrhu tega še v Jugoslaviji —, a vendar je bridka resnica, kakšna predpostavna poštna zveza obstoja med kraji Rajhenburg - Podstreda - Sv. Peter pod Sv. gorami in Kozjem in nasprotno. Če oddaš danes popoldne v Sv. Petru pod Sv. g. pismo, nese isto prihodnji dan sel v Podstredo; ker pa je tam pošta proti Koprivnici že odpeljala, gre pismo šele tretji dan naprej, pa ja ne misliti, da bogve kako daleč, samo par kilometrov do Koprivnice. Tamkaj, ali zopet čaka četrtega dne, ali pa ga vzame enkrat čez dan, kadar je pač ravno priložnost, postiljon, ki bi moral voziti pošto iz Koprivnice v Rajhenburg, sabo in ga nese še dva kilometra dalje, namreč do Velikega kamna, kjer on stanuje. Peti dan slednjič pride pošta — seveda, če gre čisto normalno —, do Rajhenburga in ako Bog hoče, še isti dan na vlak. V nasprotni smeri je brzina ravno ista. Poštnemu vozu, ki pride jutraj iz Velikega Kamna in kateri pripelje pošto, katero je včeraj vzel v Koprivnici in doma privatno shranil (gospodje od poštnega ravnateljstva ali je to dopustno?) se zdi menda predolgočasno, da bi čakal na dopoldanski poštni vlak, zato vzame samo pošto od prejšnjega dne in jo pelje do Koprivnice. Najlepše pri tem pa je, da poštni voz iz Koprivnice v Rajhenburg ne vozi vsak dan, kot bi moral voziti, ker gotovo dobi plačo za enkratno dnevno vožnjo, ampak samo takrat, kadar se to podjetniku pošne vožnje „zdi“, drugače pa pošlje v Rajhenburg samo z nahrbtnikom po pošto. Zavitki potem seveda obležijo še en dan več v Rajhenburgu in Bog ne daj, da bi se kdo, ki pride z vlakom, zanesel, da se bode lahko s poštnim vozom peljal. Če pa že ima eden takšno srečo, da res najde poštni voz, potem je drugo vprašanje, če ga voznik sploh sprejme in če ga sprejme se mu mora plačati do Koprivnice 12 K ali pa še več, „kakor je pač človek“, če tudi je uradno predpisana pristojbina K 4-50. Ali ni vse to sramota za celo poštno upravo? In kako redno dobavljamo mi časopise! „Jugoslavija“ od 18. aprila smo dobili danes (25. aprila). (Uredništvo pa je prejelo ta dopis šele 29. t. m.) Če pridejo ljubljanski časopisi popolnoma redno, jih dobimo četrta ali peti dan; ali niso to sibirske razmere? Mislimo, da smo tudi mi enakopravni državljani ter imamo pravico zahtevati od poštnega ravnateljstva, da to mizerijo blagohotno „prouči“ in nam da v doglednem času, če že ne boljše, vsaj takšno zvezo, kot smo jo imeli pred vojsko.

kr Celje. Kakor je vsakomur znano, je uradni jezik edinole slovenski. In vendar se naš magistrat še

ne zmeni, da bi to vpošteval. Razglase, različne naredbe etc. razglasuje tukajšnji magistrat še vedno na dvojezičnih lepakih in celo v zloglasnem iz prejšnjih časov znanem nemško-nacionalnem listu „Deutsche Wacht“ v samonemškem jeziku, kjer se celo čita „Stadtamt Cilli“! Kaj bi bilo, ako bi Slovenci v Gradcu, katerih je najmanj petkrat več, ko Nemcev v Celju, zahtevali dvojezične razglase? Istotako tudi ne vemo, kaj dela še „zagrojeni orel“ na mestni hiši. Ako se je dal odstraniti orel raz topniško vojašnico, bi se ne dal odstraniti tudi z mestne hiše? In končno, ali je nemški napis na mestnem mlinu za parado še gori ali zakaj? Gospoda pri magistratu, zganite se!

kr Celje. Veliko zavednih Slovencev, ki bi radi postali samostojni in otvorili kakšno obrt ali trgovino, ne more dobiti potrebnih lokalov, ker se jim nemški trgovci nočejo umakniti. Tako ima na pr. neki tukajšnji trgovec kar tri lokale, drugi dva itd. Seveda so ti trgovci Nemci. Naša vlada naj izda naredbo, na podlagi katere bo mestni občini dovoljeno, da prisili nemške trgovce, ki imajo po več trgovin, ki niso pristojni v našo državo ali katerih sploh ni tukaj, da zaprejo svoje trgovine. Če vlada ne stori v tem oziru svoje dolžnosti, bo večina trgovcev v Celju ostala nemška in naš denar bo romal v nemške mošnje!

kr Celje. Očistimo naše mesto! Ako greš po celjskih ulicah, vidiš še vse polno nemških napisov. V Novi ulici štev. 8 napis „Lagerhaus Gustav Stieger“, v bolniški ulici št. 11 „Verbottener Durchgang“. Poštni nabiralnik v kolodvorski ulici. V isti ulici „Hotel Wien“ in „Steiermärkischer Automobilklub“. Na nemški hiši 2 deski ena z napisom „K. k. Öster. Automobilklub“ in druga „Alpenländische Automobilisten“, nadalje „Johann Friedl, Drechsler“ in „Dr. Gregorin, Advokat, c. k. svetnik“ (nad Kostičem). Na hiši Hotel Post „Fahrgelegenheit im Hause“ in „Magdeburger Lebensversicherungsgesellschaft“ 1855“, ter Gospodska ulica štev. 6, 8, 22, 24 in 26. Na glavnem trgu 16 „Wechselseitige Versicherung“. V Gospodski ul. 7 „Automobilstation“. Na hiši v šolski ul. 15 „Behördlich konzessionierte Institut Johann Rakusch“ in znak Turnvereina itd. Zadnji čas je, da ta sramota, ki pači lice slovenskega Celja izgine. Nadalje se opaža, da ima eden zelo zavednih slovenskih manufakturnistov papirnate žakličke za blago z napisom „Warenhaus“. Res lep zgled drugim manj zavednim. Imamo dva slovenska zdravnika in oba se pišeta z „sch“. V gospodarskem in žitnem uradu je kar šest nemških deklet, seveda potem uradni jezik ne more biti čisto slovenski, pa to bi še nič ne bilo, ko bi ne čakale slovenske zavedne pisarniške moči na takšno službo. Želimo več zavednosti in slovenskega duha tudi med častniki, ki naj se izogibljejo nemške govornice in nemških dam!

Z motornim kolesom je povozil visokošolec Čančar Lujko na Ljubljanski cesti 12letno Rozalijo in 7letno Justino Pavali, stanujoči v šolski ul. 10. Prva je bila na glavi smrtno ranjena, ker je po izjavi zdravnikov v bolnici, kamor so bile sestrji odpeljane, malo npanja, da se ji reši življenje. Druga, Justina je bila pa le lahko ranjena. Nesreča se zgodila le raditega, ker je na kritičnem prostoru, t. j. pri mostiču, ki pelje pri vrtu gostine „Mosr“ prišel kolesarju v nasprotno smer voz, ki je mesto na levo, vozil na desno. Čančar se je hotel temu ogniti, a v tem hipu pridrvila po mostiču otroka v taki naglici, da ni mogel več preprečiti nesreče.

kr Predavanje g. dr. Tone Gosaka, odvjetnika v Ptuju se vrši 3. maja zvečer ob 8. uri v Narodnem domu. Predavanje priredi Čitalnica v Ptuj.

kr Dravograd. Tukajšnji od Narodne vlade v Ljubljani imenovani občinski gerent Werdnig ima čudne pojme o Jugoslaviji; najljubša mu je nemškutarska družba. V šoli ima nastanjene privatne stranke, ki ne spadajo tjakaj, slovenske učiteljice pa niti stanovanja nimajo; g. gerent jim ga pa noče oskrbeti. Vlada, zganite se!

kr Iz Koprivnika. Padli so težki okovi stare Avstrije in razvila se je nova država Jugoslavija, v kateri se čutimo vsi prenovljeni in kot bi nam sijal topel žarek solca, a tu se ne čuti tega. Ljudstvo vse nemško oziroma kočevsko: Učiteljstvo, župnik, županstvo, tu vidiš še stare grešnike Avstrije. Govore oni jezik, ki nam je tako ostuden in ki je naredil Slovencev že toliko gorja. Kje ste slovenski učitelji, kje tičite zaveden slovenski duhovnik? pride vendar, osrečite nas tukajšne Slovence! In zaveden Slovenec naj bi se našel ter prevzel uradovanje županstva. Povsod se le razlagajo pesmi in klici „Heil“ in „hoch lebe das Gottscheer Land.“ Otroci; dekleta in odrasli hodijo po vasi ter imajo sprevede in sanjajo o svoji republiki in regentu. Ali je to dovoljeno se nehoti vprašamo? Kje je železna metla? Kje si Narodna vlada, pribiti nam na pomoč in iztrebiti te odpadke stare Avstrije in pošlji nam moči one, ki se z nami strinjajo.

kr Iz mariborskih duhovskih krogov. 1.) G. stolni prošt, pustite v Marbergu g. kaplana M. V., dokler hoče tamkaj biti. On je zaveden in navdušen Slovenec, ki je prebil tam že 6 let v hudi in nevarni narodnostni borbi, zato naj uživa zdaj veselje nad zmago naše pravične stvari. Tri javne oblasti so prosile škofijstvo, naj ga puste tam, ker je kot krajevni izvedenec potreben pri urejanju šole, toda prišel je naiven odgovor, da bo to tudi kdo drugi storil. 2.) V „direktoriju“ za leto 1919 se nam še ukazuje, naj molimo pri vremenskih procesijah za — cesarja — in naj cerkveno praznujemo — cesarjeni — god. 3.) Šematizem za leto 1919 je še nemški; le prva in zadnja stran je slovenska. Opravičilo, zakaj je še nemški, je zelo plitvo. — Škofijstvo izraža željo, da bi se odločila duhovščina potem dekanjskih uradov, naj se v bodoče tiska šematizem v latinskem jeziku, ker se vedno nekaj izvodov odpošlje na višja cerkvena mesta. Naša zahteva pa je, naj se tiska v slovensčini, saj ne bo škodilo, če izvesta apostolska nunciatura in Rim, da žive na Spodnjem Štajerskem Slovenci, o katerih doslej nista najbrž nič vedela. — Prej ko slej se bo itak v cerkvah naše države morala umakniti latinščina glagolici! 4.) Pri nameščenju župnikov na boljše župnije naj se ozirata ordinarijat in slovenska vlada v prvi vrsti na tiste duhovnike, ki so bili leta 1914 preganjani in zaprti radi svojega odločno slovenskega mišljenja in ne na tiste, ki so dobili za svojo narodno mlačnost — Franc Jožefov red ali kak drugi c. in kr. križec. Doba „tajnih svetnikov“ in in „jasnih vitezov“ je minula!

Visoka šola — tehnikom.

Deželna vlada za Slovenijo je v seji dne 26. t. m. sklenila, da se ustanovi tehniško-visokošolski tečaj v Ljubljani, ki bo v mesecih maj-november t. l. izvršil poduk dveh semestrov I. letnika tehniške visoke šole, oddelka gradbenega, strojnoelektrotehniškega, rudarskega in zemljemerskega. Vodstvo in uprava tega tečaja se poverita posebnemu kuratoriju. To je dogodek, ki ga beležimo, da o njem zazna občinstvo.

Bodi nam dovoljeno, da se dogodka veselimo. Da se zahvalimo članom deželne vlade, ki so pogumno položili temeljni kamen bodoči veliki stavbi, da priča o naši kulturni sili.

Bodi nam dovoljeno, da izrazimo svoja čustva, ko nam v radosti vstrepetajo srca! Kar ni bilo mogoče v priustarem mehkuznem robstvu pod rodbino tuje krvi in tuje morale, to dosežemo in dosežemo v lepših dnevih, ki nam zasijejo. Vstvarjamo si visoko šolo, vstvarjamo si vseučilišče! Sebi kulturno ognjišče, narodu jasnejšo bodočnost. —

Na stečaj so nam odprta vrata v nove zgodbe. Treba nam delavcev, da ugledajo narodu pot, da zidajo železno cesto in mostovo in predore vse do tam, kjer sije solnce blagostanja, zadovoljnosti. V mogočnih tvornicah ropočajo stroji; iz temnih rovov dvigajo žlahtno rudo, iz peneče vode izvira čudotvorna sila bliskovice.

Gospodarstvo.

g Tovarna laka. Iz Gradca se preseli v Zagreb tovarna za lak, ki preide v domače roke.

g Predavanja o vinarstvu. Tekom prihodnjega meseca predava vinarski nadzornik g. B. Skalicky o pereh vprašanjih našega vinogradništva v naslednjih krajih:

V nedeljo, dne 4. maja ob pol 8. zjutraj v šoli v Vavtvasi, v nedeljo, dne 11. maja ob 8. zjutraj v šoli v Metliki, v nedeljo, dne 18. maja ob pol 8. zjutraj v šoli v Trzinu, v nedeljo, dne 25. maja ob pol 8. zjutraj v šoli v Sv. Križu pri Litiji in na praznik, dne 29. maja ob pol 8. uri zjutraj v šoli v Trebnjem. Želeti je, da se vinogradniki predavanj v obilnem številu vdeležujejo.

g Promet med jugoslovanskimi in nemško-avstrijskimi trgovci. LDU Dunaj, 24. aprila. (ČTU) V kompenzacijski pogodbi med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo sta se za izplačevalnici za kompenzacijsko blago določili Praška kreditna banka v Belgradu in pa Deutscher Reichsbank Warenverkehrsbureau na Dunaju. Praška kreditna banka v Belgradu ima po vsej Jugoslaviji podružnice in bančne zveze. Promet med nemško-avstrijskimi in jugoslovanskimi trgovci se vrši na ta način, da se jugoslovanski kupec pred sklepom kupčije z nemško-avstrijskim prodajalcem prijavi "Centralni upravi" v Belgradu in od nje zahteva, da se nemško-avstrijskemu blagovno prometnemu biroju nakaže fakturni znesek. To nakazilo prejme potem nemško-avstrijski dobavitelj. Ko ta predloži prejetu nakazilu, se mu izroči izvoznica. Plačilo izvrši Warenverkehrsbureau. Obraten postopek se zgodi, kadar nemško-avstrijski kupec dobavi blago iz Jugoslavije. Za vodjo belgrajske podružnice nemško-avstrijskega blagovnoprometnega biroja imenovani gospod Edvard Ditch bo 25. in 26. t. m. v zborničnem poslopiju,

soba št. 77, sprejemal ponudbe nemško-avstrijskih trgovcev.

Aprovizacija.

a Amerikanski špeh za 1. okraj se bo razdeljeval na sladkorne izkaznice. Ker se bodo pa sladkorne izkaznice oddajale pri krušnih komisijah šele v petek, včeraj objavljena razdelitev za enkrat ni mogoča. Razdelitev špeha se zato še ne vrši v sredo in petek, ampak prihodnji teden. Razdelilni načrt se pravočasno objavi.

a Pekarne in prodajalne kruha bodo v četrtek, 1. maja ves dan zaprte.

a Kruh iz mešane moke se bode prodajal za četrtek in potem naprej Hleb kruha tehta 70 dkg in stane 1.48 K. Vsaka oseba dobi dnevno četrtino hleba, ki mora tehtati 17 1/2 dkg.

Krušne komisije bodo uradovale v petek 29. t. m., od 8. do pol 1. ure popoldne. Izdajale se bodo izkaznice za sladkor.

a Špeh se bo delil na prvi odrezek sladkorne izkaznice, ker bodo zamudniki dobili špeh šele, ko bodo odpravljene vse druge stranke.

Zahtevajte "Jugoslavijo" po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!

Vabilo na naročbo.

"Narodni Socijalist"

bo zastopal socialne, gospodarske in politične zahteve in pravice narodnega delavstva, sploh vseh onih, ki živijo od dela svojih rok oziroma svojih misli. "Narodni Socijalist" bo zastopal socialno pravičnost in enakost vseh svobodnih državljanov brez razlike.

Upravištvu je v Ljubljani, Narodni dom, 1. nadstropje (v prostorih Narodne Socialne Zveze).

Naročnina za leto znaša K 16.—, za pol leta K 8.—, za četrt leta 4 K in za en mesec K 1.50.

Upravištvu "Narodnega Socijalista" je v Ljubljani, Marijin trg 8.

Naročite "Narodnega Socijalista" in pridobivate naročnike!

Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Pesek.

Tiska "Zvezna tiskarna" v Ljubljani.

Prodaja se:

Lepa birmanska darila. Nikelnaste in srebrne ure z verigicami, uhani, zavrtni verigice srebrne in zlate z oboki nudi Fr. Čuden Sin, nasproti glavne pošte v Ljubljani. 459

En milijon mnogovrstnih zelenjadnih sadik po zmernih cenah, kakor tudi velike množine cvetličnih sadik se odda pri Al. Korsika v Ljubljani, Bleiweisova cesta ali Vrtača št. 3. 456

Prodaja se žaga na dobri vodi z hšo in gospodarskim poslopjem ter nekaj zemlje in večjo množino stoječega in ležečega lesa. Ponudbe na upravištvu pod "Žaga". 450

Gami za cepljenje trt večje množine se prodaja. — Naslov pove upravištvu. 448

Domače platno, volneno blago za moške in ženske obleke, kambrice, rjuhe, sukanec, fini trpežni čevlji, pralno in toaletno milo, svečke za hleve, pralni prašek, dober kavni nadomestek, cikorija, kava, papirnate vrečke, papir za zavoje, vrče za mast in med, izborni rumenec, za čaj zadostujeta samo dve kavni žlički na skodelico. Prodaja se v skladišču Balkan 1. nadstropje. 404

Lepo bukovo ogelje, 2 ali več vagonov, kupec mora vsaj polovico vred dostaviti, dobavlja tvrdka A. Kušlan, Ljubljana, Karlovska cesta 15. 304

Karbidne svetilke na drobno in debelo razposilja točno po povzetju, komad po 20 K in 32 K, kakor tudi gorilnike vsake vrste. Tvrdka Martin Sumer, Konjice. 414

Kupi se:

Kupim surove kože po najvišji ceni. Ponudbe prosim pod "Strojar", na upravo lista. 449

Kupim ali v najem vzamem strojno za usnje. Naslov pove uprava lista. 401

Kupim vsako množino zlata (Blattgold) za pozlačenje po najvišji ceni. Ponudbe na črkoslikarja Filip Pristou, Ljubljana, Hotel Malič. Sprejemam tudi učenca za črkoslikarsko obrt. 454

Stare, obrabljene gramofonske plošče kupuje po najvišji ceni, ali zamenja za nove do konca meseca majnika tovarniška zaloga gramofonov in plošč A. Rasberger, Ljubljana, Sodna ul. 5. 402

Službe:

Šivilje za perilo sprejme proti dobremu plačilu tvrdka Kette, Ljubljana, Franca Jožefa c. 3.

Gospodična se sprejme v knjižnico za večerne ure. Ponudbe pod "Knjižnica" na upravo Jugoslavije. 459

Sprejemem brivskega vajenca. Poizve se pri Jordan Avgust, Vevče D. M. v Polju. 447

Sprejme se začasno več pisarniških ženskih moči z lepo pisavo. — Ponudbe na "Upravištvu Obrtnega Vestnika" v Ljubljani. 456

Gospodična izurjena v trgovini želi službo na Kranjskem ali na Hrvaškem. Nastop takoj ali pozneje. Ponudbe na upravo pod "100". 452

Trgovski pomočnik, star 24 let, vojašine prosti, zmožen nemškega in slovenskega jezika, želi prenesti službo in gre v veliko trgovino mešane ali manufakturne stroje. Ponudbe se prosijo pošto-ležeče. A. Ormož ob/D 451

Krojaškega pomočnika, ki je zmožen tudi prirezovati, (prirojati) sprejme takoj v stalno delo, L. Rebolj v Kranju. 444

Šivilja, ki bi v prostem času tudi v trgovini prodajala, se sprejme v trgovino v Celju. 426

Razno:

Zamenjam stanovanje obstoječe iz ene velike sobe in kuhinje s pritlikinami za stanovanje z dvema sobama in kuhinjo v Ljubljani, najraje v šentjakobskem okraju. Pismene ponudbe se prosijo na upravištvu "Jugoslavije" pod "Stanovanje P. J."

Želim vzeti v najem gostilno v mestu ali na deželi. Vzamem tudi pekarijo z gostilno vred v kakšnem primernem kraju. Oglase sprejemam pod "Gostilna" podružnica Jugoslavije v Ptuj. 453

Želim vzeti v najem prodajalnice v kakem industrijskem ali drugem prometnem kraju, da bi bil uspeh gotov. Prosim za cenj. nasvete pod "Jugoslovani" na upravo lista. 394

U Ljubljani potujočem st. občinstvu se preporuča. Restavracija u Prešernovoj ulici 9.

Dopisovanje in ženitne ponudbe

Ženitna ponudba! 30letni sramec, čebelar muzikaličen, v državni službi, želi v svrhu ženitve znanja z 20—30 letno gospodično ali vdovo brez otrok. Prednost imajo okoličanke Ptuj, če mogoče posestnice. Le resne ponudbe s sliko, katera se vrne na upravo lista pod "Sreča". 460

Seno, slamo,

semenski in krmilni

OVES

(po K 2— do K 240) dokler traja zaloga, oddaja skladišče Balkan v Ljubljani. 1017

Baterije in vžigalnike

vseh vrst zopet v zalogi pri Ignac Vok, Ljubljana Sodna ulica 7.

Karbid

v vsaki množini dobavlja Breznik & Fritsch

trgovina z železnino, Ljubljana, Sv. Petra cesta 17 od 1. 5. t. l. dalje se nahaja trgovina na Francovem nabrežju št. 1, poleg trgovine I. C. Mayer pri franciškanskem mostu. 991

GARJE

srbečico, hrasie, lišaje, uniči pri človeku in živini mazilo zoper srbečico. Brez duha in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo 4 K. Po pošti 5 K poštne prosto. Prodaja in razpošilja lekarna Trnkoczy v Ljubljani, zraven rotovža.

Avto

za poštno vožnjo,

s 3—4 sedeži, event, lahek tovorni avto se kupi. Ponudbe pod "Avto" na 1. Jugoslov. anončni in informačni zavod, Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabr. 7. 1007

Pekarija

v večjem mestu na Sp. Štajerskem se prodaja.

Vpraša se v podružnici Jugoslavije, Celje. 1009

1 urarski pomočnik

(prva moč) 1015

1 urarski pomočnik

(dobro izurjen z večletno prakso)

se takoj sprejmeta.

Pismene ponudbe na

F. ČUDEN SIN

urar v Ljubljani

(nasproti glavne pošte).

Nudimo po najnižjih dnevni cenah: iz našega skladišča

slivovko,

rum, brinjevee pristen, konjak medicinal, liker, pelinkovae in druge razne likerje, fino jedilno olje, marmelado itd. — Točna in solidna poštrežba. Samo na debelo. Gregore & Verblé, Ljubljana, cesta na Rudolfovo železnico 7. (preje Buggenig). 1003

Opozorjamo na brošuro:

"Kod naj se potegne pravična meja med Jugoslavijo in Italijo?"

Spisal prof. F. Seidl. Z enim zemljevidom. Založil odsek za zasedeno ozemlje.

Cena 1 krono.

Dobiva se po knjigarnah, v upravištvih "Jugoslavije" v Ljubljani, Celju, Mariboru, Ptuj in Novem mestu.

Pisemski papir najfinejše vrste

priporoča

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

Za uvoz in izvoz

prevzamem blago vseh vrst, kakor žito, moko, milo, itd. katero imam vedno v zalogi.

Cenj. tovarnam in podjetjem se priporočam kot tvrdka z 1a. referencami.

Import in Export

Ferdo Sert, Maribor.

Koroška cesta 21.

FRANC BAR

Ljubljana, Frančevo nabrežje 5

ima v zalogi sledeče pisalne stroje:

Remington visible, Underwood, Smith & Bross, Rojal, Mercedes, Erika, Adler, Remington Sholes, Germania Jewett, vse opremljeno za slovensko pisanje, ter vse strojne potrebšrine.

Popravila pisalnih in računskih strojev ter kontrolnih blagajn izvršuje točno.

Na podlagi dovoljenja Deželne vlade za Slovenijo z dne 18. aprila 1919 bo nadaljevala bivša

Ilirska banka v Ljubljani

poslovanje s 1. majem t. l. pod

tvrdko

Slovenska eskomptna banka

na katero naj se odslej naslavljajo dopisi, pošiljatve itd.

Upravni svet.

Brzjavni naslov: Ekskomptna, Ljubljana.

